„Így készülünk szelíd háborúra, mindig magunkért, soha mások ellen,
Sót párolunk és vásznakat szövünk, s míg kisebbítnek, lassan megnövünk.” *Dsida Jenő*

FRONT

A nemzeti ellenállás lapja **Ne csak beszélj, cselekedj is!**

2005. június 28. **II. évfolyam 13. szám** **167 Ft**

A jövő elkezdődött...



„A Likud az egy nemzeti párt, kormányzópárt és nemzeti párt Izraelben. Mi is nemzeti párt vagyunk Magyarországon, az elveink is közel vannak egymáshoz, szeretnénk, hogyha a jövőben az együttműködésünk az még szorosabb lenne, mint a múltban volt. Ennek a jövőre nézve lehet jelentősége.”

Orbán Viktor

APARTHEID,
CENZÚRA,
KOLLEKTÍV BŰNÖSSÉG - KOLLEKTÍV BÜNTETÉS
A BENNSZÜLÖTTEK HÁZAINAK LEROMBOLÁSA,
A NEMZETKÖZI JOG LÁBBAL TIPRÁSA,
A BENNSZÜLÖTTEK GETTÓBA ZÁRÁSA,
AZ EMBERI JOGOK MEGSÉRTÉSE,
HÁBORÚS BŰNÖSÖK KORMÁNYBA JUTTATÁSA.

IZRAELBEN EZEK MÁR MEGVALÓSULTAK, MAGYARORSZÁGON FOLYAMATBAN VAN MEGVALÓSÍTÁSUK.

NE ENGEDJÜK NEKIK!

Másik oldal

A Fidesz közel egy hónapja tagadta meg egy parlamenti szavazás alkalmával a magyar állampolgárságot az elszakított területeken élő magyarok nagy részétől. Szavazótáborának nemzeti része zokszó nélkül vette tudomásul az újabb nemzetárulást. Hiszen, a Fidesz „csak" tartózkodott, nyíltan nem szavazott a magyarok ellen. Ráadásul a Fidesztől pártoló tagságot kaphatnak a magyar igazolvánnyal rendelkezők – sőt, egynémely Fidesz tag is felbukkan a Trianoni megemlékezéseken.

A lényeg a látszat, a csontcucli szájba adása. A szavazótábor pedig boldogan csócsálja, valami azért neki is jutott. A pártpolitika ezen vékony szeletkéje megmutatja a Fidesz politikájának lényegét. 1998 és 2002 között ugyanígy politizált – lényeg a külcsíny, semmi változtatás a rendszeren –, menetrend szerint bele is bukott a kormány. A forgatókönyv alapján megint a Fidesznek kell kormányt alakítania – a köztárasági elnököt adó SZDSZ-szel. Orbán el is ment a kötelező bejelentkezésre Izraelbe.

Azok a nemzeti radikálisok, akik csak egy picit is érdeklődnek a közélet iránt, unott közönnyel olvashatják soraimat. Józan paraszti ésszel különösebb erőlködés nélkül átlátható a mai magyar közélet. Helyesbítek, magyarországi, mivel az előbbi magatartás nem a magyar viselkedési kultúrához köthető. Sajnos, azonban a gondolkodás, az elemzés sokak számára megerőltető tevékenység, ezért kényszerül az emberfia magától értetődő dolgokat is leírni. Úton-útfélen emlékezet kiesésben szenvedő honfitársaimmal találkozom, akik a messiást Orbánban látják. Lelki szemeimmel már látom, amint máglyára vetik az újságot, mert kritizálni merészelte a liberális fővezért. Fanatikus dühvel védik a Fideszt, pedig már Havas is elszólta magát a televízióban: amennyiben így mennek tovább a dolgok, két párt lesz a parlamentben – egy baloldali és egy liberális.

Amennyiben így mennek tovább. Nem mindenkit lehet ugyanis átverni. Fóton időközi önkormányzati választást tartottak, ahol az MSZP jelöltje toronymagasan nyert. Három induló volt, egy független, egy szoci és a Fidesz jelöltje, akit boldog-boldogtalan támogatott. Még a Magyar Út Körök is! A baloldal nem azért győzött, mert Fóton hihetetlenül elégedett kormánypárti szavazók éldegélnek, hanem az alacsony részvételi arány miatt. Az csak 15%-os volt. Nem indult hiteles erő a választáson, így a szavazók jelentős része otthon maradt.

Hiába a nagy összeborulás, hiába vásárolta fel a Fidesz a különböző szervezeteket. Attól, hogy tucatnyi hiteltelen szervezet fog össze, még nem vedlik át hitelessé a mandátumvadászó horda. A látszat ugyanis ismét csalóka. A Fidesz körül az ilyen-olyan összeállások vezérkara tömörül csak – a tagság és a szavazóbázis már régóta a közöny mocsarában fuldoklik, ahová az önmagukat és pártjukat feladó politikusok lökték őket.

Erre a hatalmas táborra vadászik most mindenki, világmegváltó programokkal és taktikákkal, és az ezekhez tartozó hetente megalakuló pártokkal. Lassan több lesz a pártvezető az országban mint a szavazó.

Július 2-án Dobogókőn nemzeti radikális szervezetek tanácskoznak majd az összefogásról. Több tucatnyi szervezet kapott meghívót, s amelyik nem megy el a találkozóra, az nem használhatja hitelesen az előbbi jelzőt. A találkozó esélyt ad arra, hogy az elkövetkező választáson egy hiteles radikális erő indulhasson. Aki oda elmegy és nem csak a szokásos fennkölt mondatokat puffogtatja el, az valóban tenni akar hazánk felszabadításáért. Azokról pedig, akik csak üres frázisokat büfögnek majd a levegőbe, netán el sem mennek a találkozóra, lehull majd az álarc.

Illúzióim nincsenek, a gyarmatosító hatalomnak halálos döfés lenne egy hiteles nemzeti szövetség. Emiatt a szövetség miatt érdemes lenne elmenni szavazni, öntudatra ébredhetne az ország. Nagy erők mozdulnak majd ennek megfúrására, olyan helyről, ahonnét nem is számítanánk rá. Nagyszerű nyilatkozatok látnak majd napvilágot amiben azt magyarázzák, miért is nem mentek el a találkozóra némely nemzetmentő szervezetek.

Illúziói azonban a gáncsoskodóknak se legyenek. A FRONT kíméletlen lesz azokkal a szervezetekkel és janicsárokkal, akik a nemzeti összefogás kerékkötői lesznek.

Szabó Tamás





Szőke István Atilla

Árpád zászló

Áldott legyen Magyarország
R*eménykedő országunk*
Pirkad már, harsanjon dal
Á*ldást, álmot kívánunk*
De jó, hogy ez a mi hazánk
F*enséges és gyönyörű*
Eme földönélni nékünk
J*ó, szép, igaz s nagyszerű!*
E
D
E
L
E
M



Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Tisztelt Nemzeti Szervezetek!

A mai napig 11 meghívott szervezet jelezte, hogy július 2-án részt vesz a nemzeti radikális összefogás napján.

Örömmel tájékoztatjuk a közvéleményt, hogy ébredeznek a radikális polgári körök is, vezetőik felvették a Magyar Önvédelemmel a kapcsolatot. Ezzel nyilvánvalóvá vált, egyre kevésbé értenek egyet Orbán Viktor népvezérrel s nem asszisztálnak tovább a magyarországi kétpártrendszer megteremtéséhez.

A Magyar Önvédelmi Mozgalom tagjai már egyszer lerántották a leplet Magyarország legálszentebb köpönyegforgatójáról, aki – éppúgy, mint az MSZP-SZDSZ kormány – bűnös!

Azonban elgondolkodtató a tény, hogy magukat nemzeti radikálisnak valló szervezetek titkos megbeszéléseket folytatnak a Fidesz-Magyar Polgári Szövetséggel és ezzel – jóhiszemű szavazóikat meggyalázva – kívánnak asszisztálni Orbánék tervéhez.

Tudják – ahogy mi is –, a Fidesz koordinálatlanul maradt győzelme, a kétpártrendszer kilátástalanságának visszaállításával kiváló teret biztosít a liberálbolsevik nemzetellenes erők végleges, feltűnésmentes megszállásához.

A sértettség, a kicsinyesség nem lehet gátja egy nemzet megmentésének! Félre kell tennünk minden önző, egyéni- és pártérdeket! Közösen kell járnunk a magyar utat! Az összefogásnak fel kell állítania egy közös MAGYAR listát, különben minden szervezet listaállítása esélytelen és egyetlen nemzeti radikális ember sem juthat be 2006-ban a Magyar Országgyűlésbe!

Aki mást mond, hazudik, az 1%-os küszöb átlépése, az állami támogatás felvétele a célja.

Ez Hazaárulás!

Minden kifogás, mellébeszélés elfogadhatatlan! Most jött el az idő, hogy a hangzatos szavak és írások helyett CSELEKEDJÜNK hazánk érdekeiért!

Várjuk a további szervezetek bejelentkezését!

Az összefogásra kész magyar testvéreinknek folyamatosan postázzuk a meghívót a tervezett napirenddel.

Aki Magyar Velünk tart! Összefogást Magyar Önvédelemből!

Magyar Önvédelem
Budapest, 2005. június 25.



„Két olyan parlament van ma a világon, ahol magyar az ellenzék vezetője, ez a magyar parlament és az izraeli parlament" – jegyezte meg Orbán Viktor.

A FRONT kérdései:

Hány olyan parlament van ma a világon, ahol zsidó az ellenzék vezetője mint az izraeli parlamentben?

Hány olyan parlament van ma a világon, ahol zsidó a kormánypárt vezetője mint az izraeli parlamentben?

Hány olyan parlament van ma a világon, ahol zsidó az ellenzék és a kormánypárt vezetője mint az izraeli parlamentben?

Hány kettős állampolgár van ma a magyar parlamentben és melyik ország érdekeit képviselik?

Jean-Marie Le Pen nyilatkozata az Európai Alkotmány francia elutasítása után.

A francia nép világosan nemet mondott az Európai Unió alkotmányára, és ezáltal elutasította Franciaországnak egy nemzetek fölötti állam általi alárendeltségét. Elvetette egy olyan Európa felépítését, mely nem európai, nem független és nem nyújt védelmet. Ez által az ünnepélyes aktus által alapjaiban vonta kétségbe a 20 év óta tartó politikai, gazdasági és szociális folyamat létjogosultságát, amelynek katasztrofális hatásait mindannyian lemérhettük Ily módon a nép Franciaország politikai függetlensége és önrendelkezése mellett tört lándzsát.

Az államelnököt és a kormányt, akik fenntartás nélkül az igen mellett kampányoltak, egyértelműen meghazudtolták. Az V. Köztársaság szellemének megfelelően tehát, le kell mondaniuk, és a népet a legrövidebb időn belül ismét az urnák elé kell hívni, előrehozott elnöki és parlamenti választások céljából.

Az alkotmány minden eddig hozott szerződést tartalmazott, amely többsége egyébként soha nem volt népszavazás által jóváhagyva. Ebben az új helyzetben az Európán belüli kapcsolatok összességét újra kell tárgyalni, egy a Nemzetek Európájának keretén belül, egy jobb együttműködés érdekében. Ez a jövőben nem korlátozhatja Franciaország mozgási szabadságát, amely a világ más nemzeteihez köti, és amelyekre elismert befolyása van.

A Nemzeti Front, amelynek több évtizede az a megtisztelő szerep jutott, hogy a hazát, a nemzetet és a népet oltalmazza, a többi európai nemzethez szól, amikor a népszavazás követelésére és a függetlenség és nemzeti identitás megőrzésére buzdít.

(a nyilatkozat csaknem teljes idézete)

Erdogan, török miniszterelnök arrogáns válasza a francia népszavazás eredményére:

„A népszavazás eredménye semmiféle akadályt nem jelent az integrációs folyamatra nézve... Törökország október 3-án meg fogja kezdeni az Unióval történő tárgyalásait, senki ne képzelje az ellenkezőjét." – A török külügyminiszter ráduplázott: a népszavazás eredménye „a legkevesebb mértékben sem befolyásolja Törökországot, és a tárgyalások megkezdése tőlünk függ…"

Valakinek meg kellene magyarázni a törököknek, hogy az európai alkotmány már nem érvényes, a Nizzai Szerződés van érvényben, amely minden lehetőséget kizár csatlakozásukat illetően. (National Hebdo).

Dr. Goda Csaba



A Bulgáriában jelenleg születő kisbabáknak alig 30 százaléka tartozik a bolgár többséghez, a többiek cigány származásúak, törökök, vagy külföldi bevándorlók gyermekei.

www.index.hu

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Mészáros Károly:

Liberalizmus kontra nacionalizmus avagy: mit gyűlöl a magyargyűlölő? 2.

Mi érdeke fűződik a szoc.-lib. oldalnak a magyarság rosszhírének keltéséhez?

Egyértelműen azért teszik ezt, mert minél visszataszítóbb képet festenek rólunk (idegengyűlölő, stb.), annál élesebben rajzolódik ki külföldön, hogy nálunk egyedül ők képviselnek minden pozitívumot, csak velük érdemes egy asztalhoz ülni, uralmuk biztosíték a demokráciára, a társadalmi haladásra és a magyar nemzeti radikalizmus fékentartására.

Miért nem tűri a szociál-liberalizmus a magyar nemzeti öntudatra ébredést?

Lássuk, mit írt erről Veres Péter: „Az öntudatos nemzeteket meghódítani már kockázatos vállalkozás, mert nem lehet rájuk tartós uralmat és szilárd gazdasági rendet építeni, így az imperialista politika világszerte áthelyeződik a gazdasági, politikai, kulturális és katonai befolyás kiépítésére."

Tehát egy öntudatos magyarság nem tűrné sem az idegen elnyomást, sem az idegen érdekeket kiszolgáló uralmat. Az öntudat a nemzet önérzetéből születik és az különbözteti meg a túlzásokon alapuló fellobbanásokon és az azt követő lelohadásokon, hogy biztos alapokon nyugszik. Ezek pedig egyrészt a magyarság eredményeiből, kulturális, anyagi és erkölcsi színvonalából, össznemzeti igazságérzetéből, másrészt történelmi sikereiből, a nehézségekkel szemben tanúsított helytállásából, hősies példamutató magatartásából, hagyományaiból és ősi kultúrájából tevődik össze. Minden nép, így a magyar is büszke elért eredményeire, mert a kollektív sikerélmény egyrészt összetartó erő, másrészt újabb eredmények elérésére sarkall. Ha ezt elveszik egy nemzettől, úgy annak tagjai kezdeményező kedvüket elveszítve, azt minden téren másoknak adják át. Egy nép önbecsülését, belső tartását meg lehet semmisíteni úgy is, ha állandóan becsmérelik, lekicsinylik, eredményeit elvitatják, azt másoknak tudják be, ha újra és újra beléjük sulykolják, hogy bűnösök, csak egyedül ők a rosszak. Így igyekeznek állandósítani bennünk a szándékosan kialakított kisebbségi érzést és az örök szégyenérzetet, mely olyan magyar embereket teremt, akik jogos büntetésnek fogják fel népünk alárendelt szerepét és, hogy szégyenüktől megszabaduljanak, alig várják a beolvadást a bűntelennek hitt népek nagy közösségébe. Inkább szolgamód csapódnak a nálunk erősebb, gazdagabb hatalmakhoz, mert ez feledteti velük kisebbségi érzésüket. Tehát, a magyarságba oltott kisebbségi érzés alárendelt szerepet szül, ezt erősíti az a bűntudat, melyet igyekeznek a nemzetbe sulykolni. De mindez csak úgy működik, ha a magyar emberek többsége nincs tudatában annak, hogy mi is van a mérleg másik serpenyőjében. Vagyis mit követtek el ellenünk azok, kik ránk ujjal mutogatnak, de saját bűneikkel nem hajlandóak szembenézni.

Milyen eszközökkel küzd a magyarellenes „haladás" a nemzeti erők és a nemzeti öntudat ellen?

Először is a saját demokratikus játékszabályait betartva, megelégszik a nemzeti oldal tevékenységének megnehezítésével, mozgásterük beszűkítésével, ellehetetlenítésükkel. A „haladó" sajtó mindent elkövet, hogy lejárassa, hiteltelennek és ártalmasnak mutassa saját népük előtt azokat, kik pontosan ebben a népben és nemzetben gondolkodnak. (A nemzeti erők csak akkor tudják mindezt megtörni, ha támogatottságuk átlépi azt a határt, ahol már valóban tömegbázisról beszélhetünk.) A szoc.-lib. hatalom kíváncsisága végtelen. Mindent tudni szeretnének a nemzeti oldal magyarjairól. Újabban már azt is, ki mit olvas odahaza. Ha ez nem neo-ÁVH-s logika, akkor semmi! De tolerancia ide, tolerancia oda, a végső érvük nekik is az erőszak. Egy mai március ifjúságát egész bizonyos, hogy szétverné a liberálkommandó.

Másodszor a rendszeres provokációk. Országunkban ugyanis nem az a gyűlöletkeltő, ki a magyarságot – esetleg a kereszténységet – mocskolja, mert a szoc.-lib. erők szerint ő csak élt a szólásszabadság adta jogával. Nálunk az számít gyűlöletkeltőnek, aki nem hagy szó nélkül egy-egy ilyen cselekedetet. A magyargyűlölők nagyon is tisztában vannak az emberi reakciók kiszámíthatóságával, tehát mikor bekövetkezik a provokáció, ők már várják a választ és készen áll a válaszra adott válaszlépésük is. Minden provokációjuk a nemzet egy-egy arculköpése, melynek lényege a magyarság tesztelése, hogy még hányan reagálnak erre, tehát hányan érzik magukat magyarnak.

A „Tilos-féle" aljasság nem csak az elkövetőt leplezte le, de azokat a haladó erőket is, akik pofátlanul elbagatelizálták az esetet. Leleplezett „művészeket", politikusokat, igazságügyészt és leleplezte az álnemzeti oldalt éppen úgy, mint a keresztény egyházakba beépülteket, kik olyanná tették a kereszténységet, hogy bárki belerúghasson.

A mongolokban szerencsére van annyi jóérzés, hogy nem jönnek ide megünnepelni legyilkolásunkat. Még jó, mert a szoc.-lib. oldalról egészen bizonyosan lenne olyan, aki együtt inna velük a magyar gyász örömére, mint tették ezt Erdély elvesztése kapcsán.

A harmadik a diszkriminatív kettős mérce. Mikor a „haladó" hatalom ugyanazt a törvényt, szabályt egyesekre alkalmazza, más esetekben nem. Egyesek tüntethetnek engedély nélkül, vagy ellentüntethetnek, a magyar nem. Egyesek ellen fellépnek, mások ellen nem. Egyesekkel szemben (pl. a magyarságukat vállalók) szigor, másokkal szemben elnéző magatartást tanúsítanak.

Ennek a kettős mércének pedig üzenete van a magyarság számára. Ez pedig a következő: Mi veletek akkor és azt teszünk, amikor és amit akarunk. Úgy forgatunk ki mindent ellenetek, ahogy mi akarjuk. Ha akarjuk, alkalmazzuk ellenetek azt, amit más esetekben, másokra nem. Mert itt mi vagyunk a törvény, miénk az erő, mi vagyunk az urak.

Milyen hatással van a magyar emberre a kettős mérce?

Jogaiban és létében elbizonytalanodik, kiszolgáltatott voltát átérezve önmegadó és önfeladó nép lesz belőle és az őt ért sérelmek, vagy elnyomás nem készteti ellenállásra, hisz azt sem tudja, mikor mit forgatnak ki: ellene, vagy mikor fogják rá, hogy sérti mások érzékenységét. Tehát az üzenet: magyar, húzd össze magad! A negyedik módszert mint érdekességet említem meg. Ez pedig a „haladó" humoristák tevékenysége. Az emberek ösztönös szimpátiát éreznek azok iránt, akiket a hatalom bánt, üldöz. Ugyanakkor ki akarna közösséget vállalni azokkal, akikből ezek világ csúfjára gúnyt űznek, vagy a liberális médián keresztül nevetségessé tesznek?

Mire építik a magyarság feletti uralmukat a „haladó" erők?

Már évekkel ezelőtt rájöttek, hogy a nyílt elnyomás nyílt ellenállást vált ki és megedzi a nemzet gerincét. Viszont ha egy tunya közönybe süllyesztik a népet, úgy egy ellenállás nélküli képlékeny masszát kaphatnak.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Hidegvérrel 1.

Pongrátz Gergely emlékének áldozva közreadjuk az '56-os koncepciós perek rövid foglalatát. Jobbágyi Gábor, „Ez itt a vértanúk vére” című könyvén kívül ezek a perek még sehol nem kaptak publicitást. Tóth Ilona, Mansfeld Péter, Dudás József, Szabó János és mártírtársaik története arról az ördögi gépezetről rántja le a leplet melynek szelleme ma is köztünk él.
A vértől félni kell, mert a kommunisták bevált módszereiket bármikor újra alkalmazhatják.

„A vértől nem kell félni. A vér-acél erősíti a szívet és a proletár-öklöt. Hatalmassá fog tenni minket a vér. A vér lesz az, ami az igazi kommunvilághoz elvezet minket...”, mondta Szamuely Tibor 1919. húsvét vasárnapján elhangzott, gyűlölettől fröcsögő beszédében. Alig telt el fél évszázad, és ugyanez a beszéd a forradalom megtorlói, a vérbírák és a népbírók szájából is elhangozhatott volna, de Péter Gábor ÁVH-s pribékjei sem féltek a vértől, mielőtt behívták az elítélteket a sötétzárkából egy kis elbeszélgetésre.

Eredeti iratanyag alapján még nem dolgozták föl a koncepciós eljárások történetét, így az 1965-63 közötti eljárásokét sem. Jogi ügyeknek azért nem lehet nevezni őket, mert a per jogi vitát feltételez, ahol a vádlottnak többkevesebb esélye van az igazság kiderítésére. Itt az eljáró nyomozók, ügyészek csak bábuk az eljáráshoz, kiknek önálló döntési lehetőségük jóformán nincs. A pereknél végig érezhető egy külső, irányító-döntéshozó szerv megléte. Ennek a szervnek tehetett jelentést Dr. Szalay József, a legfőbb ügyész helyettese 1957. május 3-án a belügyminiszternek szánt beszámolóban, melyben kifogásolja, hogy: „A nyomozások csak a nyomozás tárgyát képező bűncselekmény tényállásának bizonyítására korlátozódnak..., hiányzik a cselekmény körülményeinek, motívumainak, összefüggéseinek feltárása, gyakran hiányzik a terhelt védekezésének rögzítése, a nyomozási cselekmények vontatottsága az eljárások elhúzódását, indokolatlan lassúságát eredményezi..., a nyomozások többségükben a terhelt beismerésére törekednek a bizonyítékok gondos begyűjtése helyett...”. Megható öngyónás lenne ez a hatalom cinkosaitól, ha nem tudnánk, hogy közben az igazságszolgáltatás apparátusa hóhérkodik országszerte úgy, hogy legalább a látszatát fenntartsa annak, hogy van némi különbség Rákosiék ÁVH-ja és Kádárék politikai rendőrsége között.

Biszku Béla 1957. július 2-án, a PB-ülésen jelenti, hogy még 40000(!) ember van őrizetben, a statáriális bíróságok 59 halálos ítéletet hoznak. Ne felejtsük el, hogy Kádár János november 4-én a forradalom minden résztvevőjének amnesztiát ígért. Nem nehéz kitalálni, hogy ki tartja kézben a láthatatlan szálakat.

A perekből kiderül, hogy Széll Sándor és társai november 30-án már tudtak a Szovjetunióba történt deportálásokról. Az Értelmiségi Tanács ülésén ki is jelentik, hogy be kell vinni a kormányhoz az elfogottak és deportáltak névsorát. Angyal István társaival október 30-án a Parlamentben három órán keresztül tárgyalt Kádár Jánossal, Apró Antallal, Münnich Ferenccel és Hont Ferenccel arról, hogy „a párt álljon a forradalom élére, a szovjet csapatokat pedig vonják ki”. A „Magyar Függetlenségben”, a Magyar Nemzeti Forradalmi Bizottmány lapjában a következő sorok olvashatók (A lap ugyanezen a napon jelent meg): „A magyar nép nem ismeri el a jelenlegi kormányt, mert nincs semmi biztosíték arra, hogy az a kormány, amely ellenforradalmi banditáknak, fasisztáknak nevezte a felkelőket, hajlandó lesz demokratikus úton kormányozni.

Nem kerülheti el senkinek a figyelmét, hogy ez a kormány, mely magát „nemzetinek” nevezte ki, semmiféle választásról nem beszélt, azaz magát nem tekinti ideiglenesnek. Vagyis a kormányban megbújt sztálinisták ragaszkodnak ahhoz, hogy ők maradjanak hatalmon”. Ugyanebben a számban a „Hazádnak rendületlenül” című cikkben azt írja a szerző: „Mi jogrendet és jogállamot akartunk. Legyen lehetősége minden vádlottnak ahhoz, hogy törvényes keretek között védje magát, és ha tudja, bizonyítsa ártatlanságát”.

Az újságcikkek is igazolják, hogy a megtorlást lebonyolító ügyészi-bírói-nyomozati szervek több tízezer ember érintő leszámolással találták szemben magukat, hiszen a Forradalmi Nemzeti Bizottmány a forradalmi magyar nemzetet jelképezte. '56 végén, '57 elején meg kellett oldani elvileg a kérdést, tömegesen kiket, mi alapján, milyen formában, mire ítéljenek el.

L. Anikó

Aki más, az menjen máshová

Varsóban ellenálltak a ferde hajlamúak erkölcsromboló magatartásának. Kiadták a jelszót: Zéró tolerancia a homoszexualitással szemben! Nemzeti szervezetek közel egy hónapos kampányt folytattak a beteges gondolatok terjedése ellen. A kampány zárásaként „Normálisok Parádéja” elnevezéssel tüntetést tartottak.

A Lengyel Családi Ligának az elnöke, Roman Giertych elmondta: „Nem nézünk le senkit, de nem tűrhetjük az abnormitás promócióját, a paráznák, a pedofilok, a narkósok vagy az alkoholisták parádéjával is szembe fogunk szállni. A nemzet jövője a családban van, nem pedig a buzikban”

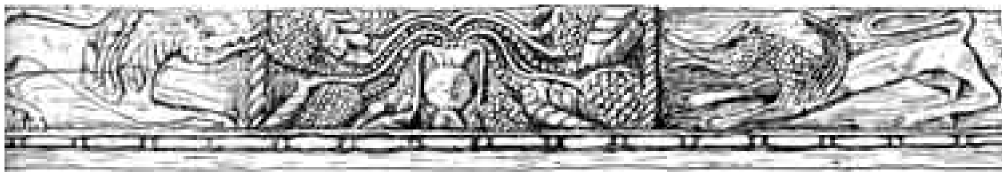
A Családi Liga egyik európai parlamenti képviselője, Wojciech Wierzejski meghirdette a homoszexuális körök elleni zéró toleranciát. „Ne alkalmazzák a homoszexuálisokat a munkahelyeken, ne tűrjék meg aktivistáikat a társadalmi és a társasági életben, és ne kérkedhessenek azzal, hogy nem normálisak” – adott írányvonalat az egészséges szellemű lengyeleknek.

A ferde hajlamúak parádézni szerettek volna Varsóban, ám az ottani főpolgármester betiltotta azt. A karakán döntés után a ferde hajlamúak polgári engedetlenségi akció keretében vonultak fel. A Nagylengyel Ifjak és több hazafias lengyel több helyen a menet elé feküdtek, tojással, üres üvegekkel, kavicsokkal és nagyobb kövekkel dobálták meg a résztvevőket.

Lengyelországban a közéletből lassan kiszorulnak a nemzetellenes erők. A szeptemberi parlamenti választásokon az előrejelzések szerint győznek a globalizáció-ellenes nemzeti erők. Varsó főpolgármestere pedig a legesélyesebb a köztársasági elnök-jelöltek közül.

Bár Magyarországon még dal is született – „Nem tisztelem a másságod, nem akarok beteges országot” refrénnel – azok akik elutasítják a természetes párkapcsolatokat nyugodtan parádézhatnak a fővárosban. Valószínűleg idén is megjelennek a színes ruhákba öltözött gusztustalan, identitászavarral küszködő klinikai esetek.

Dévai



Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

GULAG RÉM-KÉP-REGÉNY 6.



Az NKVD számtalan börtönének egyikében a soros 3. fokozatú kihallgatásról „vezetik el" a „nép ellenségét"...
A sztálini NKVD a legvadabb, legbrutálisabb középkori kínzásokkal olyan fantasztikus vallomásokat vert ki a teljesen ártatlan emberekből, mint „az Antarktisz burzsoá állam javára elkövetett kémkedés" stb. Az NKVD sok munkatársa szadista hajlamú volt, s ezért őket igen nagyra értékelték, mint a „nép ellenségeivel" aktívan küzdő harcosokat...



Ha az elitélt az ügyészre támadt, a büntetése – kényszerzubbony volt... A szorosan összekötözött kényszerzubbonyban „fecskében" és „zablával" a szájában a rendbontó 30 percnél többet nem bír ki, és aztán bocsánatot kér szemtelen viselkedéséért...



A kommunista Naftalij Aronovics Frenkel – a Gulag Szoloveci Különleges Lágereinek hóhéra –, aki az elitélteket „élettelen emberanyagnak" tartotta, amelyből mindent ki kell préselni, amit csak lehet, s aztán „leírni" . A szoloveci lágerekben a parancsnokság utasítására az őrszemélyzet erőszakkal levetkőztette az éhezéstől és kényszermunkától elcsigázott betegeket és időseket, s arra kényszerítették őket, hogy a többi – a napi normát nem teljesítő fogoly okulására 35-40 fokos hidegben a hóba és a jégre feküdjenek. Akik meghaltak, azok helyére újakat hoztak, s így megállás nélkül működött a lágerben a halál futószalagja...



A Szoloveci Különleges Lágerekben, a Szekirnaja-hegyi Krisztus mennybemenetele templomban lévő büntetőzárkákban arra kényszerítették az elitélteket, hogy „vétségeikért felülemelkedjenek", azaz órákon és napokon keresztül rudakon (tyúklécen) üljenek. Ha valaki a fáradtságtól vagy álmosságtól leesett, jó kis „mókában" lett része – kegyetlenül összeverték, s kötelet kötöztek a nyakába. Efféle büntetések a GPU-NKVD-lágerek egyéb – kihelyezett részlegeinél is divatban voltak.

Írta és rajzolta: Dancig Szergejevics Baldajev
www.gulag.hu
következő számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

„Hazánkért” nemzeti találkozó a Turul Madár Klubban

Pongrátz Gergely emlékére

A Magyar Nemzeti Front Gödi Szervezete és a Gödiek ’56 Igazáért Civil Szervezet meghívására Wittner Mária, majd egy hónappal később Dózsa László tartott előadást a Turul Madár Klubban az ’56-os forradalom igaz történetéről. Az utóbbi összejövetelen megemlékeztünk és néma főhajtással róttuk le kegyeletünket a legendás ’56-os Corvin közi főparancsnok, Pongrátz Gergely tiszteletére, aki a közelmúltban távozott közülünk a Menynyek országába.

Megint elment egy forradalmár, akire büszkék lehetünk, mert olyan ügyért harcolt, mely a nemzet szabadságát és felemelkedését jelenthette volna. A forradalom győzött, de a szabadság elbukott – mondotta többször, de árulók idegen hatalmat kiszolgálva többszörös túlerővel romba döntötték a háború után épphogy csak újból fölépült Budapestet. Többezer bajtársa áldozta életét a Hazáért, Magyarország függetlenségéért, a szabadságért.

A megtorlás nem ismert kegyelmet, akasztófák árnyékában élt az ország. A szülőhazát hátrahagyva kétszázezren menekültek el az országból. Közöttük volt Pongrátz Gergely is, és csak 35 év elteltével tért haza, abban a reményben, hogy az úgynevezett rendszerváltás után, több ’56-os társával együtt a kormány mellé állnak és segítenek győzelemre vinni azokat az elveket, melyekért sokan az életükkel fizettek. Hamarosan csalódnia kellett, mert az új kormány, mely a forradalom elveit hangoztatva nyerte meg a választásokat, elfelejtette az ’56-osokat. A bosszúálló kommunista diktatúra idején a rettegés foka próbára tette a jellemet. Voltak, akik elbuktak és gyengeségüknek engedve elárulták nemcsak a forradalmat, de társaikat is. Ők a hitvány puhatestűek, a vörös terror talpnyalói. Voltak „megélhetési” kiszolgálók is, akiknek anyagi jólétet, magasabb munkahelyi beosztást ígért és adott a hatalom, amit bármikor visszavonhattak és akkor, onnan nagyot lehetett zuhanni.

Másokat még a hosszú börtönévek sem törtek meg, akik még ma is egyenes gerinccel tudnak járni, akikre föl lehet nézni, mert emberségből többszörösen jelesre vizsgáztak az elmúlt évtizedekben. Ők azok, akik példaképei lehetnének az ifjúságnak, de nem azok, mert nem ismerik őket.

Ilyen embernek ismertük meg Wittner Máriát is, a Corvin-közi hőst, akinek a lelkében kitörölhetetlen emlékként élnek a forradalom dicsőséges napjai. Ez az asszony 13 évet töltött börtönben, mert fegyverrel harcolt a világ legtisztább forradalmában az elnyomás és az idegen megszállókkal szemben. Védte a Hazát, halálos ítélettől felmentve, végül saját szabadságát adta áldozatul. A forradalmat leverték, embertelenül megtorolták. A „Pesti Srácok”, akik bátorságukkal, hazaszeretetükkel elkápráztatták a világ közvéleményét, de a szovjet tankokkal szemben nem kerülhettek ki győztesként. Több ezer magyar fiú és leány vesztette életét a harcokban, tízezreket bebörtönöztek, több százat kivégeztek. Tele lettek a börtönök, a hóhér alig győzte szégyenteljes munkáját, annak ellenére, hogy a forradalmat eláruló Kádár János – aki ’56. november 1-én átállt a szovjetekhez – büntetlenséget ígért, de szavát nem tartotta be. Tizenöt évvel az ún. rendszerváltás után a nyilvánosság előtt elhangozhat olyan vélemény, hogy Kádár János a XX. századi Magyarország legnagyobb politikusa volt. A hangos felszisszenésre azt mondják: demokrácia van. Igen, az lehetne, ha megszólaltatnák azokat a mára már tisztes korú férfiakat és asszonyokat, valamint gyerekeiket is, akik elszenvedői voltak a kommunista diktatúrának és csupán a szerencsének és a Jóistennek köszönhetik azt, hogy életben maradtak, ők tudnának mesélni eme vélemény ellenkezőjéről!


Farkas Éva és Dózsa László

Dózsa László színművész, egykori „Pesti Srác” akkor, ’56-ban 15 éves volt. Részt vett az utcai harcokban, a végsőkig kitartott sok száz társával együtt saját hazájában, szeretett városában. Küzdött a szabadságért az idegen megszállókkal szemben Egy szovjet tiszt tojásgránátjától életveszélyesen megsebesült a nyakán. Fogságba esett, súlyos sérülése ellenére csizmás lábak rugdosták, ahol érték. Halottnak vélték, tömegsírba dobták a gyerekhőst. Oltott meszet öntöttek rájuk, ekkor életösztöne sugallatára megmozdult. A sírt betemetni akarók közül valaki észrevette, hogy él. A sírásó látta az életet és a halált. ’56 reménye és dicsősége még frissen élt szívében. A nemzet katonája volt ő is a világ legnagyobb hadseregével szemben. Tudta, hogy minden elveszett, de a gyereket megmentette, kórházba juttatta. Dózsa László, máig ott lévő szilánkkal a fejében, mészmarta foltokkal a testén túlélte az embertelenséget. Az élet furcsa játszmája, hogy több mint húsz év múlva Moszkvában, egy vendégszereplése alkalmával találkozott azzal a bácsival, aki tojásgránátot dobott feléje. Az egykori megszálló letagadta tettét, hogy ő soha nem harcolt gyerekek ellenébe. Az idő múlásával, talán ekkorra már szégyellte, hogy még mindig a Vörös Hadsereg elkötelezettje. Dózsa László szemében a forradalom lángja égett, miközben elbeszélte történetét. Úgy mesélt a közel ötven éve történtekről, mintha csak néhány év telt volna el azóta. A lángot átadta nekünk, hogy mi azt megőrizve továbbadjuk mindenkinek. A forradalom eszmeisége ma is érvényes és annak megvalósítása előttünk álló feladat. A régi ’56-os harcosok sajnos, mára már egyre kevesebben élnek. A középkorúak, akik akkor gyermekként élték át a világtörténelmi eseményt – nem hagyhatják, hogy a láng kialudjon. A szunnyadó parazsat táplálni kell, hogy az izzást bármikor föllobbanthassa az ifjúság szele.

Hősök voltak ők, a magyar nemzet hősei. Tettük egybeforrt a nép akaratával, melyet idegen fegyverek védelmében a pufajkás hatalom torolt meg. Iskolákban nincs szó róluk, a tv csatornák más típusú jellemábrázolással foglalkoznak. Ha mégis szóba kerül a forradalom története, akkor nem az igazság, hanem annak meghamisítása kerül képernyőre. Ennek a ténynek tudatában, szerény lehetőségeinket használva, fontosnak tartjuk, hogy ’56 igazát megismerhessék a gödiek. Ezért hoztuk létre a Gödiek ’56 Igazáért Civil Szervezetet, mely a Magyar Nemzeti Front gödi szervezetének támogatásával előadássorozatot kezdett el abban a reményben, hogy a közeledő 50 éves évfordulóra egyre többen lesznek azok, akik hiteles emberektől hallják meg az igazságot, és azt továbbadva gyerekeinknek, eljut majd unokáinkhoz is.

Farkas Éva
az MNF gödi szervezetének elnöke

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Aki a Hargitára saját kezével faragott templomot

Nincs ez jól, lányom – sóhajtott anyám – ideje felvenni a ködmönt. Jelbeszéd volt ez köztünk, ha a kelleténél hosszabb ideje viseltem a bánat gyászboglárját.

A ködmönt még Vulkánusz-nagypapa varratta nekem, mert hogy kovácsmester volt az én drága jó nagypapám. – Ezt csak magadra veszed, behunyod a szemed, s a ködmön majd a legjobb helyre vezet – mondta. Illegtem-billegtem benne az udvaron mint egy madárijesztő, s még az almáspejek is megnyihogtak, merthogy lógott rajtam mindenhol, olyan kicsi voltam. Még nagyapa is úgy nevetett, hogy velem madarat lehetett volna fogatni. Hallgattam az intelemre.

Képzeletben felvettem a ködmönt, behunytam a szemem, s rögtön tudtam, hova induljak. Kis idő múlva már ott álltam Apostol Péter bácsi kapuja előtt, aki kamasz koromban korongozni tanított.

A csöngetésre egy ősz hajú bácsi jött elő. Arca és lénye olyan volt, mint egy ferences-rendi szerzetesé. Nemes, egyszerű és méltóságteljes.

– De jó, hogy jöttél lelkem! Rég láttalak, de az a lényeg, hogy végre itt vagy!

Szeretettel beljebb tessékelt s hellyel kínált a kemencegádornál. Éva néni, a felesége rögtön pogácsát és bodzateát varázsolt az asztalra. Félszegen körülnéztem, mint a bibliai tékozló fiú.

A régi hübli mozdulatlanul árválkodott, a kemencét is kikapcsolták. Csak szebbnél szebb kaspók, köcsögök, tálak emlékeztettek a múlta. Péter bácsi fafaragó lett.

Beszélgetni kezdtünk.

– Az Apostol ritka családi név. Tetszik tudni, honnan ered?

– A XV. században a felvidéki Késmárkon szerepel először egy mátrikulában. S mintha e név szelleme uralta volna családunk történetét, nagyapám ormánsági református lelkészből gimnáziumi tanár lett, testvérbátyja pedig Sao Paoló-i missziós lelkész. A dédszüleim és nagyszüleim is tanárok és lelkészek voltak.

– Akkor családi modellként adódott, hogy Péter bácsi is tanár legyen?

– Nem volt ez ilyen egyszerű, lelkem. Hosszú vargabetűt kanyarintott nekem a sors. Az Iparművészeti Főiskola elvégzése után, mint osztályidegen, a Kőbányai Porcelángyár udvari segédmunkása lettem, aztán a Teológiai Akadémián fűtő, majd Herenden földkotró, ahol egy sújtólég-robbanás meg is vakított átmenetileg, de voltam Romhányban csempeformázó s a béki agyagbánya minőségi ellenőre is, mielőtt a Szerb Antal Gimnáziumba kerültem.

– Megvakult, mint Saulus, a római katona, mikor Jézussal találkozott a damaszkuszi úton?

– Igen, a sújtólégrobbanás megvakított és napokig vakon feküdtem a kórházi ágyon. Az első, amit homályosan megláttam, egy kereszt volt. Az ablak kazettáit elválasztó léceket láttam homályosan keresztnek. És másnap arra a csodára ébredtem, hogy újra látok.

Könny szökik Péter bácsi szemébe. Zavaromban nyeldekelni kezdek a pogácsától.

– Igyál lelkem, nehogy itt megfulladj! Ági néni főzte ezt a bodzaszörpöt! Messzi még a messzi neked, ahogy a székely mondja.

– Péter bácsi, szerették volna, hogy a lányuk is fazekas legyen?

– Nem is gondoltunk rá. Amikor nagy nehezen megkaptam ezt a tanári állást a gimnáziumban, csak egy dülöngélő tornácos kis házat tudtunk venni itt Cinkotán. Nem is ház volt, inkább viskó. A pajtából alakítottam ki a szobákat, látod itt a szemöldökfákon még mindig látszik. Aztán a kertet ültettük be pityókával, zöldségekkel, hogy legyen mit ennünk. Soksok év után tudtam csak kemencét és hüblit venni. Ági itt nőtt fel mellettem a műhelyben, el se mozdult mellőlem. És bár később ötvös szakon végzett, keramikus lett. Mire észbekaptam, már én lettem a lányom inasa, de jól van ez így. Mert közben Erdélyben rátaláltam egy csodálatos anyagra, a fára és elkezdtem faragni.

– Igaz a hír, hogy a Hargita hegyei közt, Gyergyó-Libán fel tetszett építeni egy ökumenikus templomot?

– Igaz a hír, de nem azért építettem, hogy híres legyek. Neked szívesen mesélek róla, de előbb nézd meg a fényképét.

Egy gyönyörű, fából faragott templomot és a templom köré épített házakat látok. A templom, mint egy imára kulcsolt kéz a tájban, a keresztény lélek felfelé törő vágya, hogy találkozzon a Teremtővel, a torony pedig, ahogy a kéz fölé magaslik: a bizonyosság, hogy itt vagyok, Veletek vagyok.

– Miért építette a templomot, Péter bácsi? És miért épp a Hargitán?



– Tudod, a kislányom, Ági tizennyolc évesen csecsemőmirigy-gyulladást kapott. Itthon már teljesen lemondtak róla az orvosok. És akkor az ökumenikus egyház saját költségén kiszállíttatta Londonba egy specialistához. Szó szerint a halálból hozták vissza. A kinti testvérek repülőgéppel haza is hozták. Igaz könnyekkel sírtunk. Akkor fogadtam meg, hogy én ezt a sok emberi jóságot viszonozni fogom. Először csak menekülteket fogadtunk be a Ceaucesceau rendszer idején, aztán a forradalom alatt segélyszállítmányokat, élelmiszereket, gyógyszereket vittem ki, később az áttelepülőket segítettük letelepedni, s hajléktalanoknak adtunk hajlékot. Aztán egyszer, a Hargita tövében eszembe jutott Wass Albert verse, az „Üzenet haza”, az, hogy „a víz szalad, a kő marad”. Akkor ébredtem rá, hogy az igazi segítség az embereknek és köszönet a Teremtőnek csak egy templom lehet. Minden lécet, minden tartóelemet és szegletet magam faragtam ki alig egy év alatt. Még Úrasztalt is faragtam a templomba.

– Mi van azóta ezzel a gyönyörű teleppel?

– Üdülési lehetőség minden jóérzésű embernek a Hargitán. Szállás-költség nincs, mindenki főzhet a tábor nagy konyháján, ahol folyóvizes mosogató van, tisztálkodni a mosdóban vagy a közeli patakban lehet. Egyszerre harminc személyt tudunk elszállásolni. Minden nyáron viszünk ki gyerekeket, vagy a kinti szegény gyerekeket nyaraltatjuk.

– Hogy lehet megközelíteni a tábort?

– Legegyszerűbb a Budapest-Székelyudvarhelyi autóbuszjárattal menni, aztán a gyergyói busszal a libáni fogadóig. A fogadótót már csak pár perc séta az út.

– És hol lehet bejelentkezni?

– Itt, Cinkotán, a Cinke utca 23-ban, vagy a telefonszámunkon.

Ránkesteledett. A szomszéd udvarból kakaskukorékolást és gágogást hallani. Nem tetszik ez a profán állati farsang Péter bácsi kutyájának, hát mordul egyet. Ági néni búcsúzóul egy kis faragott bölcsőt ad ajándékba, benne a Kisjézussal. Elbúcsúzunk. Péter bácsi nem tudja, hogy szívemben parázzsal, gyásszal, másfél millió magyarral együtt ölelem.

Hazafelé eszembe jut a kisködmön. Igaz, hogy megrágták a molyok, de nagypapa igazat mondott. Van már kisködmönöm, kisbölcsőm, Kisjézuskám és áll egy rendíthetetlen templom Gyergyó-Libán, a Hargita fenyvesei közt.

A kő marad, a víz szalad. Maradnak az igazak és a jó. A tiszták és a békességesek.

Langmáhr Anikó

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Fehéregyháza

Ősi vallási központ a Kárpát-medencében

Valahol Óbuda környékén, az Avar birodalom bukása után épült, a Jézus hitét valló és vállaló avaroknak. De vajon hol? Több „jelentkező” is van, több helyen vélik felfedezni, ill. megtalálni, s be kell látni, több helyszín alkalmas arra, hogy a leírásokkal azonosítsák. Ide tartozik a pomázi Klisza-domb is.

A gyom és a bozót középkori rommaradványokat rejt maga alatt. Pedig néhány éve a falu (ma város) lakói Herpai Sándor képviselő szervezésével megtisztították a terepet, hogy majd a régészek tudjanak dolgozni. Ám a társadalmi munkát most sem becsülték semmire, mert a feltárás elmaradt, s a bozót újra nőtt, talán még sűrűbben, még inkább takarva a látnivalót. A föld színéig elkopott falak maradványai ott lapulnak szinte kivehetetlenül a gyep takarásában, és egyes vélemények szerint addig jó, amíg a föld alatt van, mert addig megvan!

Azt tudjuk, hogy templom és egy udvarház maradványai porladnak a földben, de a korukról már vita van. Virágos Gábor régész vizsgálata alapján Nagy Lajos korában ott állott az udvarház egy kéttornyú templom mellett, ahová Miklós napjára búcsújáró engedélyt kért a magyar király a pápától, s bár a válaszlevél nincs meg, nem valószínű, hogy megtagadta volna az egyház feje az engedélyt. Erzsébet királynő pedig valószínűleg ott alapította a Klarissza apáca rendet már 1335-ben, Róbert Károly idején.

Sashegyi Sándor autodidakta régész mindezzel egyetértett ugyan, de régebbinek vélte a romok eredetét. Úgy gondolta, már IV. Béla építette a leányainak, akik talán ott solymásztak. Ám Fehéregyházát mindez nem érinti. A kéttornyú templom maradványaira 1912-ben egy helyi földbirtokos a családja számára kriptát építtetett. Ma is ott van, – a kéttornyú templom egyik tornyának helyén…

Amikor építették, mindenfelé emberi csontokat találtak, mivel a középkori falvak lakói a templom köré temetkeztek. Mire Sashegyi Sándor az 1940-es évek elején kutatni kezdett, a terület már jóval szegényebb volt régészetileg. Ám a romok között még ma is jól kivehető egy régi, régi pici hajós templom maradványa. Erről ma nem igen beszélnek, hiszen a leletek hiánya miatt nem igen támaszkodhatunk olyasmire, ami támpontot adna a pici épület eredetére és korára. Feljegyzés nem maradt róla… vagy talán mégis? És minket éppen ez érdekel…

A baj ott kezdődik, hogy Fehéregyháza helyének meghatározása nem egyértelmű, és több helyre is ráillik. De az építés időpontja sem értelmezhető pontosan. Anonymus azt írta, hogy Árpád idején, Bonfini pedig még az avaroknak épített templomról beszél. Lehet, nem is egy ilyen nevű létezett?

Úgy vélem, a Pomáz-Kliszadombon levő romokra leginkább az utóbbi leírás illik. Mátyás király jegyzője ugyanis a következőket írja arról az időről, amikor Nagy Károly hadai legyőzték az avarokat: a várostól nem messze a hegyek alá építettek egy templomot, melyet megkeresztelkedett avarok használtak, és Fehér Máriának szentelték. Az volt az egész Kárpát-medence első keresztény temploma és Fehéregyházának nevezték.

Mindezeket csak úgy tudjuk értelmezni, ha figyelembe vesszük, hogy a Klisza dombtól keletre, a Duna mellett, Kárpát-medence egyik legnagyobb avar temetőjét találták meg. (4000-4500 sír!) a sírok nagy száma, és az a tény, hogy kb. 250 évig használatos temetőről van szó, arra enged következtetni, miszerint egy komoly, nagy település melletti temetkezési helyről van szó. Nagy a valószínűsége annak, hogy Bonfini leírása erre vonatkozik. Ha mindehhez hozzávesszük magát az elnevezést, akkor áll össze igazán a kép, de sajnos még így is csak feltételezés, igaz, nagyon valószínű, hogy helyes feltételezés. A „hivatalos” álláspont szerint a Klisza szó a dalmát klis = vár szóból ered, amit az 1692-ben betelepült rácok (szerbek) „hoztak” magukkal. Azonban annak nem igen van értelme, hogy a szerbek dalmátul nevezték volna a környezetüket. Sokkal valószínűbb az a feltételezés, ami szerint a török őrizte meg számunkra az eredeti elnevezést. Az pedig a Fehéregyháza törökre fordítása, ami nem más mint AK-KIL-ISZA (Szécsi-Szigethi nyomán Magyarország képekben Bp.1870. Heckenast Gusztáv kiadása., 232.oldal - Árpád sírja Ó-Buda felett). Sőt, ha az említett műben levő alaprajzot összehasonlítjuk



Sashegyi Sándor által közölt Klisza-dombi templom alaprajzával, akkor szinte azonosságot – nem is hasonlóságot – fedezhetünk fel!

Úgy gondolom, ez a Pomáz-Klisza-dombi templom története, ezért kell, hogy fontos legyen a hely számunkra.

Dúcz László



Június 18-án a Magyar Nemzeti Front is képviseltette magát a Klisza-dombi Turul emlékmű napfordulós ünnepségén és éjszakai mulatságán.

Magát az emlékművet a Honalapítás Emlékmű Egyesület állíttatta Dúcz László vezetésével a tőle megszokott precizitással kiválasztva a lehető legigazabb, legméltóbb és legszebb helyet a turul madár koronázta hófehér, karcsú emlékműnek. Belsejében Szerváciusz szobra a Babba Mária egyik legszebb modern kori megformálása bronzból kiöntve.

A domb tetejéről felemelő kilátás nyílik a szemközti hegylánc avar sírt formázó vonalára, amelynek fekvését követték a feltárt sírok elhelyezkedései is.

Az ünnepséget Döbrentei Kornél beszéde nyitotta meg, aki most is elgondolkodtatta az őt hallgató több száz embert. A pomázi leányok kórusának életerős hangja messze elhallatszott, mint ahogy a zenekar és a mulatózó, táncoló társaság sem hagyta a város polgárait hajnalig tartó nótaszó nélkül.

Sötétedéskor meggyújtották a tábortüzet, éjfélkor pedig egy égő szénabálát gurítottak le a hegyoldalban, hogy megjövendölje az idei termés bőségét. Nem maradt el a parázson járás sem, amelyet meghökkentően sokan próbáltak meg, kinek az erős hit, kinek a bátorság, kinek a jófajta kisüsti segítve.

Hajnalban megláthattuk azt a napfelkeltét, amiért Csíksomlyóig mentünk pünkösdkor, és ott nem adatott meg nekünk. Talán Mária újra megengesztelődött magyarjaival szemben, és reményt ad az elkövetkezendő esztendőhöz.

Ezen a helyen újra érezhető volt, hogy történjék bármi az évszázadok alatt, mindig megtaláljuk ősi jussainkat, amitől a Kárpát-medence a mi hazánk!

Őz

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

A Hazájáért mártírhalált halt vitéz Endre László búcsúleveléből:



„Budapest, 1946. március 21-én.

…Zion bölcseinek jegyzőkönyvei valóban igazak, …az ő kezükben van valóban a világuralom megvalósulása és elpusztít az útjából mindent, ami az új világállam felépítésében nekik akadályt jelent. Ami tehát most folyik, az nem igazságszolgáltatás, hanem prevenció és megtorlás egyben. Elpusztítása nemcsak azoknak, akik valamit csinálhatnának, vagy csinálhattak volna.

…megerősít abban a felvetésemben és meggyőződésemben, hogy helyes úton jártam , hogy igazat hirdettem, s hogy mindaz a sok gáncs és lekicsinylés, mely rémlátásnak igyekezett feltüntetni megállapításaimat, hiábavaló és értelmetlen volt. Jobban örültem volna, ha nekik van igazuk…

…tovább haladnak a mélypont felé. De egyszer csak túljutnak rajta. S ha most nem is, de évek, vagy rövid évtizedek múlva, ha bekövetkezik a fordulat, újra azok ellen fordul majd a milliók dühe, kik a mostani vérengzést csinálják.”

Magyarverés 6.

Rendületlenül folyik a megszállt területeken a magyarok megalázása, verése. Temerinben két hete egy hajnali órában két, feltehetően szerb fiatalember magyar fiatalokat vont kérdőre, hogy miért beszélnek anyanyelvükön. A szóváltást verekedés követte; arcul csapták azt a helyi magyar fiatalt is, aki megkísérelte szétválasztani a verekedőket.

A temerini rendőrség mind a hatukat előállította, és megállapította, hogy a verekedők alkohol hatása alatt cselekedtek, ezért szabálysértési eljárást indított ellenük. A két szerb fiatalt fogdában őrzik. Az elmúlt hónapok incidenssorozatában ez az első olyan eset, ahol a rendőrségi közlemény arra is utal, hogy nemzeti színezete lehetett a támadásnak.

Amíg a parlamenti pártokat nem cseréli le a magyarság, addig érdemi fellépés nem várható szenvedő testvéreink ügyében.

Világosan kell látni: a globalizáció kiszolgálása és a nemzeti érdekek érvényesítése összeegyeztethetetlen.

Kínai libamáj

A kommunista országból egyre nagyobb mennyiségben zúdul a silány minőségű áru. Egészségünket veszélyeztetve kétes minőségű élelmiszerrel is bombázzák a magyar piacot a kínai kereskedők. A fokhagyma után egy másik jellegzetesen magyar termékre vetették rá magukat: a libamájra.

A D-209-es ügynök jelenlétében írtak alá egy kínai-magyar vegyes vállalat létrehozásáról szóló megállapodást. Csak ez az egy cég 2010-re 20 millió libát és 40 millió kacsát állítana elő, ami megegyezik Magyarország és Lengyelország együttes éves kibocsátásával.

Hány magyar család megy tönkre emiatt a döntés miatt? A magyar piac védelme „természetesen” fel sem merült az illetékes minisztériumoknál.

MNF könyvtár

a Kiskorona utca 3-ban,
könyv, videó, DVD, CD kölcsönözhető.
Nyitva kedden 15 és 19 óra között.
Szeretettel várja Önöket Matuska Éva.

Koncert ajánló

JÚLIUS 1.
Ismerős Arcok: Gyál: Hagyományőrző Motoros találkozó **Kárpátia:** Fülek: füleki vár
JÚLIUS 2.
Egészséges Fejbőr: III. ker.: Geronimo M. C. **Kárpátia:** Gyál: Hagyományőrző Motoros találkozó **P. Mobil:** Nyírábrány
JÚLIUS 3.
Ismerős Arcok: Sóly
JÚLIUS 8.
Egészséges Fejbőr: Körmend: Rába-part **Romantikus Erőszak:** Körmend: Rába-part **P. Mobil:** Pécs: Rock Maraton
JÚLIUS 9.
Kárpátia: Körmend: Magyar Fesztivál **P. Mobil:** Kisújszállás
JÚLIUS 14.
Kárpátia: Tokaj: Hegyalja Fesztivál

Önkénteseket várunk a Frontra!

Újságírókat, fotósokat, terjesztőket várunk a szerkesztőségi csapatba!

Fizetést sajnos belátható ideig nem tudunk adni, csak jó szót és sok munkát. A lapnál mindenki ingyen dolgozik a közös célért, hazánk felszabadításáért. Valljuk, élet-halál harc folyik most hazánkban. Ebben a harcban hathatós fegyver lehet egy hiteles és radikális nemzeti újság.

Fegyverforgató önkénteseket várunk, akik segítenek felrázni, és tartást adni az apátiába süllyedt magyarságnak.

A lapot nem támogatja a Sorsos Alapítvány, hirdetői (sajnos még) nincsenek.

Tisztelt olvasó, az Ön segítségével tudunk kéthetente szöget tenni a megszálló hatalom alfele alá.

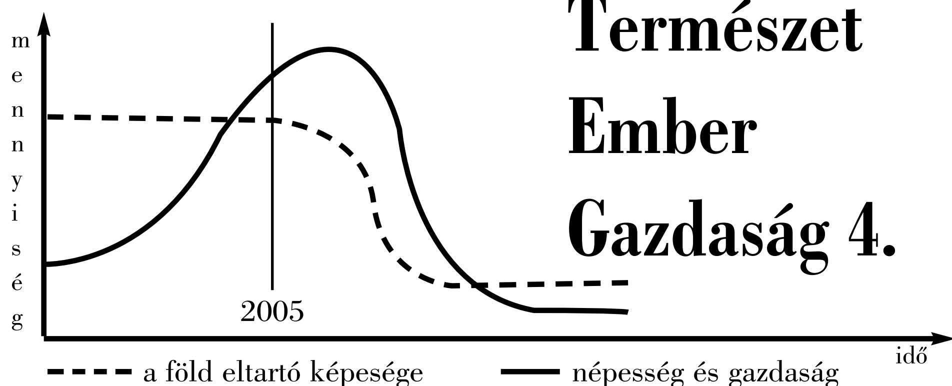
Kérjük ajánlja a lapot barátainak, és fizessen elő a nemzeti radikalizmus fegyverére!



Az OI-kor új lemeze kapható
a Fehérlófia Könyvesboltban,
koncerteken, és a szerkesztőség címén.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Természet Ember Gazdaság 4.



„Több ember, nagyobb szegénység, mégtöbb ember….”

(Donella Meadows)

A humán-ökológiai világkrízis egyik fő összetevőjeként és a globális problémák közül első helyen kell említeni a Föld túlnépesedését. 1650-ben a világ népessége félmilliárd volt, és évente 0,3%-kal nőtt. A XVIII. sz. közepétől, az ún. ipari forradalom kezdete óta a növekedés felgyorsult, évi 0,8%-kal lettünk többen, így a XIX. sz. közepére, a várható 250 éves megduplázódási idő helyett 200 év alatt egymilliárd lett a Föld népessége. Az exponenciális létszámgyarapodás felgyorsult, 1900-ra 1,6 mrd, 1950-re 2,5 mrd ember élt a földön. A növekedés szuperexponenciálissá vált, az 1950-es létszám 2%-os növekedési rátát produkálva 2000-ig két és félszeresére nőtt. A ráta 2000-ben 1,23%-ra esett vissza, ennek ellenére az éves átlagos létszámnövekedés 100 millió körüli, hiszen bár csökkent a ráta, de ezt nagyobb populációval kell megszorozni. A szaporulat exponenciális jellege megmaradt.

Donella Meadows szerint létezik a „demográfiai átmenet elmélete”, mely szerint: „az iparosodás előtti társadalmakban mind a fertilitás (születések száma), mind a mortalitás (halálozás száma) magas, és a népesség növekedése lassú. Ahogyan a táplálkozás és az egészségügyi ellátottság javul, a halálozási ráta visszaesik. A születési ráta változása egy-két generációt késik, ennek hatására a fertilitás és a mortalitás között rés támad, mely rohamos népességnövekedést hoz létre. Végül, ahogyan az élet és az életmód átalakul a teljesen iparosodott társadalmak mintájára, a születési ráta is csökken, és a népességnövekedés rátája is lelassul.”

Kimutatható összefüggés van sok országban az egy főre jutó nemzeti jövedelem, tehát a gazdaság nagysága, és a születések száma között. Miközben az iparosodott országokban 1,4 gyerek jut egy családra, ami kevés a népesség pótlására, és csökkenéséről beszélhetünk, addig a szegény és fejlődő államok lakossága növekszik, ők adják a népességnövekedést teljes egészében. Megállapítható viszont az is, ha egy szerény jövedelmű országban a viszonylag egyenlően elosztott jövedelmekkel elérhetővé teszik az alapvető egészségügyi ellátást, az iskolázottságot, családtervezést, akkor a születési ráta csökken. A jólét viszonylagos elfogadható szintjén a sok gyerek már nem jelent gazdasági előnyt. Mivel a gazdasági növekedés az iparosodott országokban megy végbe, egyre nagyobb volumenű tőkét tudnak növekedés fenntartó és serkentő beruházásokra fordítani. A szegény országokban a fejlesztő beruházásokra nem jut annyi forrás, hogy a gazdaság olyan mértékben növekedjen, amely lépest tudna tartani a népesség növekedésével. A beruházások ugyanis a létfenntartással kapcsolatosak, nem igazi ipari befektetések, így a gazdasági növekedés lassulása folytatódik. A szegénység, mint láttuk, növeli a születési és halálozási ráta közti különbséget, ami gyors népességnövekedéshez vezet, ez pedig nagyobb szegénységet generál.

A társadalmi struktúrák magukban hordozzák a több ember nagyobb szegénység, mégtöbb ember mégnagyobb szegénység öngerjesztő folyamatot fenntartó mechanizmusokat. Gondolok itt a pénz és politika elválaszthatatlan testvériségére, valamint a kamatfizetési rendszerekre, melyek dolga nem más, mint elvenni a forrásokat azoktól akiknek amúgy is kevés van, azok javára, akiknek eleve több van a kelleténél. Így jöhetett létre az a képtelen helyzet, hogy a világ javainak 80%-át birtokolhatja a lakosság leggazdagabb 20%-a. A túlnépesedés és a szegénység még kezelhető lenne humánus eszközökkel, az iskolázottság növelésével, a Föld javainak egyenletesebb elosztásával. Ezek viszont csak a mai gazdasági rendszer szerkezetének alapvető megváltoztatásával érhetők el. Ernst F. Schumacher a következőt vallja az eszme és cselekvés kapcsolatáról: „Amikor cselekvésre kerül sor, nyilvánvalóan kis egységekre van szükségünk, mert a cselekedet tökéletesen személyes ügy, és egyszerre csak igen korlátozott számú személlyel érintkezhetünk. Amikor viszont az eszmék világáról, elvekről vagy erkölcsiségről, a béke és a környezetvédelem oszthatatlanságáról van szó, fel kell ismernünk az emberiség egységét, és cselekedeteinket erre az egységre kell alapoznunk.”

Rózsás Zoltán

Kirándulás a Pilisbe

Kedves Mindnyájan!

Még mielőtt mindenki szabadsága menne, szeretnénk rendezni egy rendhagyó, közös kirándulást a Pilis hegységbe.

Majdnem telihold lesz!

Időpont: 2005. július 2. szombat éjjeltől vasárnap délutánig.

Útvonal: Dömös - Lukács árka - RÁM-hegy - ÁRPÁD VÁRA - (Rámszakadék)

Út hossza: 11 km.

Találkozás: 2-án, szombaton este 23 órakor a Békásmegyeri SHELL benzinkútnál

Javasolt hozni személyenként:

– 1 db zseblámba
– 1 liter ivóvíz
– 1 pár zokni (pluszban)
– 1 db kis mécses

Kocsikkal megyünk, és a dömösi templomtól indulunk. A szent RÁM-hegyen a Monolitnál mécsest gyújtunk a Nemzetért és ott köszöntjük a felkelő Napot. Utána átsétálunk az Árpád várához.

Ott eldönthető, hogy a Rámszakadékon vagy könnyebb úton menjünk vissza (Két csoportban is lejöhetünk).

Ha van még idő, Esztergomon át bemehetünk a pilisszentkereszti Szurdokba is.

Aki csak tud, jöjjön kocsival, hogy a kocsival nem rendelkezőket is el tudjuk vinni!

Jó kirándulást!

Czékus Jób
czekus.job@axelero.hu
www.lelkiismeret88.hu



A Magyar Nemzeti Front címe:

1036 Budapest, Kiskorona utca 3.
Telefon: (06 1) 386 4820
honlapcím: www.nemzetifront.hu
Jelentkezzen az MNF elektronikus hírlevelére a magyarnemzetifront@mailbox.hu címen.

IMPRESSZUM

Kiadja és a kiadásért felel: Szabó Tamás
Főszerkesztő: Bognár László
Szerkesztésért felelős: Szabó Tamás
Szerkesztőség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 16.
Nyomda: TIMP KFT. HU ISSN 1786-8408
Telefon: 06–27–348–502, 06–20–579–0946
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Tévé sarok

Azért szeretem a választási kampányokat, mert ilyenkor a villanyoszlopokon politikusok lógnak.

Töredelmes vallomással kell kezdenem írásomat, mégpedig azzal, hogy az elmúlt héten elég kevés tévéműsort néztem. Ez önmagában még lehetne akár áldás is, kivéve persze akkor, ha az embernek nem kellene rendszeresen műsorfigyelő érzéseit közzé tenni. Az lehet, hogy kevés műsort néztem, de még mindig nem elég keveset.

Egyik péntek este a Magyar ATV jóvoltából szembesülhettem azzal a ténnyel, hogy már milyen kedélyesen el lehet beszélgetni egy talk-show keretein belül közelmúltunk sok ember számára máig is nagyon fájó és esetleg mai életére is kiható megfigyelési botrányairól. Az egykori III/III-as alosztály egyik beszervezettjével Szőke András az extrém ruházatú és a nagykereskedelmi mennyiségű ékszert magára aggató riporter fenomén faggatta kedélyesen kollégáját Lendvai Péter újságírót. Lendvai 40-év körüli jóléttől kicsattanó pirospozsgás pofijára kiülő félmosollyal meséli el nekünk hányattatott életét, miként fenyegették meg, hogy kirúgják az egyetemről, ha nem készít jelentéseket csoporttársairól, barátairól. Már-már sajnáljuk ezt az embert, hogy milyen lelki gyötrődésen kellett neki átmenni másfél éven keresztül, míg végre elég erősnek érezte magát ahhoz, hogy leszámoljon ügynöki tevékenységével és újra „lélegezzen" és újra „élni kezdhessen". Azt azért sejtettük, mikor a miniszterelnöki bársonyszékbe egy volt III/II-es tiszt került, valahogy majd elindul a szerecsen mosdatása, ennek az amúgy egykor nagyon is népszerű „mesterségnek", de arra azért nem gondoltunk, hogy a kiutat is megmutatják, miként lehet akár a legmélyebb lelki válságból is kilábalni a másodperc tört része alatt, mindenféle mellékhatás nélkül. A kulcsszó a **megtérés**! Na ne gondolják a mi szegény egyetemét már csak a rendszerváltozás után befejezni tudó és éjszakákon át, jelentéseket körmölő Péterünkről, hogy valamelyik történelmi egyházunkban talált rá Jézus tanításaira. Neem. Ő az akkor még földalatti mozgalomként működő, mára azonban minden vasárnap delünket bearanyozó (szintén a Magyar (?) ATV jóvoltából) HIT gyülekezet mutatott neki helyes utat. Ezen a ponton a bújtatott P. R. tevékenység, a tetőfokára hág: Akármit is követtél el mosolyogva mondd bele az általad ellehetetlenített emberek arcába, hogy bocs, és állj közénk vasárnaponként önkívületben táncolni, énekelni, egymást ölelgetni. (Azért a fizetésed bizonyos százalékáról se felejts el lemondani a leginkább egy túlfőzött szétpukkanás előtt álló szafaládéra emlékeztető szektavezető javára.) Arra kérem gondolkodjanak el miért ebben a gyülekezetben jött össze a legtöbb SzDSz-es politikus és volt III/III-as és vajon miért pont e párt vezetőinek családfája díszíti legnagyobb számban az Andrássy út 60. falát. Aligha lehet a véletlen műve. Azt is csak remélni tudjuk, hogy nem mindenki –aki 1990 előtt szerzett diplomát– járta végig mosolygós Péterünk útját...

Unottan nyomogattam a távkapcsoló gombjait, vesztemre a Budapest tévének nevezett gazdasági vállalkozás, mely némi anyagi ellenszolgáltatásért majdnem minden hordószónoknak műsoridőt biztosít, éppen K. Tünde bárgyú, beszélgetős műsorát sugározta, mikor a csatornára váltottam. Tudják ki K. Tünde? Ő az, aki aposztrofálta már magát a magyar Gina Lollobrigidának is, és nagyon büszke arra, hogy ő K. volt. Mivel azonban az idő felette is elszaladt már, és az elméje sem lett pallérozottabb az idő múlásával, a műsora felér egy multikultúrális atomtámadással, és így már azon sem lepődöm meg, mikor a kamera hosszú másodpercekig mutatja gyermekét, Donatellácskát, aki unalmában az orrában keres játszótárstat, s miután kitartó keresgélés után megtalálja jóízűen el is fogyasztja azt (és ez nem vicc).

A másik műsor melynek tanúja voltam munkába indulás előtt az öltözködés közepette, a Mokka címet viseli és melynek műsorvezetői: Cs. Zsuzsa „úrinő", akinek válásától volt hónapokig hangos a bulvársajtó, és akit oly sokan, oly sok pózban megcsodálhattunk már (ezek szerint mégsem úrinő), továbbá H. Henrik olyan okosnak tudja magát, hogy a lelkében megbúvó internacionalizmus dacára képes olyan felsőbbrendűséggel viseltetni a nálánál kevesebb diplomával rendelkezőkkel szemben, hogy az a harmadik birodalomban is becsületére vált volna. Most azonban ők nem juthattak szóhoz ugyanis vendégnek meghívták Anettkát, aki egy monológgal készülve erre a napra le büdös bunkózta H. Henriket majd felugrott és elviharzott, otthagyván a se köpni se nyelni nem tudó párost. Itt szeretném leszögezni, hogy olyan, hogy Anettka-jelenség nem létezik. Volt egy falusi tanárnő valami isten háta mögötti kis településről, aki nem tudott semmivel sem kitűnni, ezért tehát elkezdett félmeztelenül televíziós műsorokat csinálni. Jómagam szemtanúja voltam az egyik ilyen gyöngyszemnek, mikor egyszer egy szál bőr sortban ment el a henteshez. Rettegek tőle, hogy kamasz fiúk tucatjainak ment el a kedvük a női nemtől és vállaltak cölibátust eme esztétikai környezetszennyezést látván. Mert, ha szép felsőtesttel rendelkezne főhősünk, akkor is elítélném az öncélú meztelenkedését látván, megpillantván azonban tacskó melleit (az azonban az igazsághoz tarozik, hogy míg a vemhes tacskók emlői vertikálisan vannak elhelyezve addig a mi Anettünk még, horizontálisan viseli az övéit) értetlenül álltam, miért kellett ezt közkinccsé tenni? A válasz azonban nem váratott sokáig magára, hiszen eljött az ő szép szőke hercege, aki finanszírozza agylövéseit, mint például mostanában ez az űrutazós projekt. Ha Anettkát végre tényleg fellövik a kozmoszba, abból az egész emberiség profitálhat, ugyanis a földön kívüliek évmilliókig fogják elkerülni kicsiny naprendszerünket.

Azt hiszem, abban egyetérthetünk, hogy szánalmas kis közéletünk önjelölt „sztárjai", inkább anti sztárok, és jobb az embernek távol tartani magát tőlük. A legjobb lenne Anettkával együtt kilőni őket az űrbe, akkor lehet, hogy a sok cirkusz nélkül maradt embert érdekelni kezdené, hogy miért olyan nagy a nyomor az országban.

nedudki

Az újság kapható:

Országszerte a nemzeti könyvesboltokban és a budapeti újságárusoknál.

Előfizethető rózsaszín csekken a 2120 Dunakeszi, Bocskai utca 16. címre.

Az újságot zárt borítékban küldjük előfizetőinknek.

Éves előfizetés: 4000 Ft.

Féléves előfizetés: 2000 Ft.

Negyedéves előfizetés: 1000 Ft.

Telefon: 06-27-348-502, 06-20-579-0946

Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

